

[Glistrup.]

eller folk, der foretrækker at leve i andre samlivsformer: det realøkonomiske problem kommer frem med præcis den samme styrke, hvad enten der er tale om ægtefæller med fælleseje eller ægtefæller med særeje, det kommer frem med præcis den samme styrke, om man vil bruge dette gammeldags retsinstitut med at kautionere over for nogle kreditorer, der ikke vedkommer én, om man vedgår arv og gæld eller man ikke gør det. Derfor er det rart for den lille gruppe, som nu tages ud til særbehandling, men der er i allerhøjeste grad grund til også at indføre samme regler for de mange, som kommer i nøjagtig den samme situation. Det oprindelige konservative lovforslag tog i hvert fald et nogenlunde stort skridt på vejen, men det er nu, fordi man absolut skal have socialdemokratiet med i flertallet og socialdemokratiet har været vanskeligt at trække til vands i denne situation, blevet ødelagt for langt den største dels vedkommende, til trods for at der efter alt at dømme både fra første behandling og udvalgsbehandling havde været flertal for, hvis de konservative blot havde stået fast, at få vedtaget det konservative lovforslag i dets oprindelige skikkelse.

Der er derfor al mulig grund til at gøre det stik modsatte af, hvad f. eks læserbrevskribenter i dag i Berlingeren, de konservatives egen pressetjeneste, udbasunerer, hvor de kommer med kongerøgtelse og begejstringsråb mod hr. Stetter for, at han nu får gennemført noget. Hr. Stetter har svigtet den sag, som virkelig kunne have været ført frem til, at vi havde fået en i hvert fald nogenlunde fornuftig løsning på det, ved at man er faldet for det dér: ja men vi kan jo ikke vedtage noget i folketinget, når socialdemokratiet ikke vil være med. Derfor har vi altså nu fået disse meget betydelige forringelser. Skal man virkelig have en hensigtsmæssig løsning på det problem, vi her taler om, drejer det sig ikke bare om dem, der lever sammen under fælles økonomi, det drejer sig også om ikke at forskelsbehandle de forskellige familier ud fra den synsvinkel, at de familier, hvor en arv tilfældigvis kommer til at falde sådan, at midlerne på et vist tidspunkt bliver i samme generation til søskende eller måske endog går op i tidligere generation, for-

ældre eller bedsteforældre, skal arveafgiftsbelastes væsentligt hårdere end andre familier. Derfor har fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag, der, hvis vi vil bevare arveafgiften overhovedet, virkelig giver den endegyldige løsning på de alvorlige problemer, som arveafgiften kommer til at frembyde, når den skal finde anvendelse uden for det område, som den oprindeligt er tænkt for, nemlig det område, hvor midlerne går fra den ene generation til den anden. Det har fremskridtspartiet foreslået en saglig løsning på i en retsteknisk udformning, som ikke kan give det praktiske retsliv anledning til nogle vanskeligheder, men vi ved jo godt, at når afsenderadressen er fremskridtspartiet, er det ikke det, der interesserer, det gælder bare om at slikke bag på socialdemokraterne og få lov til at følge med på deres vogn, hvorved man vil få den utilfredsstillende løsning, der nu foreslås.

Men bevares, vi når da et snegleskridt fremad med dette lovforslag, og hvis det går, som man må forvente efter betænkningen, nemlig at det nu vedtages, vil fremskridtspartiet stille nogle ændringsforslag til tredje behandling, sådan at vi i hvert fald kan nå 3 snegleskridt frem i stedet for kun ét, og så kan vi se, om man igen bare vil lade sig diktere af partitaktik i en sag, der er af så alvorlig betydning for de mennesker, der berøres.

Det var vedrørende § 1 i lovforslaget, men der er unægtelig også det tidsmæssige spørgsmål med hensyn til dette lovforslags ikrafttræden. Det har unægtelig været meget længe undervejs — det er jo ikke nye tanker, der er født — og det vil komme til at virke som en vældig skuffelse, at man også her har bøjet sig for socialdemokratiets modvilje i form af ikrafttrædelsesbestemmelsen, hvorefter det kun er de dødsfald, der finder sted efter den 1. juni i år, der kan komme ind under de nye regler. Det er således, at de mennesker, i hvis familie dødsfaldene har fundet sted i vinter, i forhåbning og fortrøstning har set frem til, hvad folketinget kunne nå, og nu skal disse mennesker, der i forvejen har lidt det meget alvorlige personlige tab at miste en ægtefælle, oven i købet som følge af denne partipolitiske studehandel opleve, at det folketingsflertal, de dog med fortrøstning har set frem til, og som allerede erklærede sig for